

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

30 april 2003

VOORSTEL VAN DECREET

**– van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq,
mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever –**

**houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport
en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heer Jan Roegiers**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Carlo Daelman, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

809 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Advies van het Kinderrechtencommissariaat

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind op 7 februari 2002 en 3 april 2003.

Het Kinderrechtencommissariaat heeft een advies uitgebracht over voorliggend voorstel van decreet (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 809/2).

I. Toelichting door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mede-indiener

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mede-indiener, stelt dat het voorstel van decreet aanknoopt met hetgeen men beoogde toen tijdens de vorige legislatuur een kinderrechtencommissariaat werd opgericht en een kindeffectrapportage (KER) werd ingesteld. Er wordt immers vastgesteld dat het KER-instrument niet altijd even efficiënt is. De regelgeving werd reeds gedeeltelijk verbeterd door het feit dat de Vlaamse regering heeft beslist dat alle bevoegdheden onder de KER-verplichting zullen vallen. Deze verplichting geldt evenwel enkel voor ontwerpen van decreet. Vermits in ontwerpen van decreet, bijvoorbeeld in programmadecreten, vaak de opdracht wordt gegeven om de praktische uitwerking van een aantal zaken in besluiten uit te werken, zou de KER-verplichting ook voor reglementaire besluiten moeten gelden.

Voorliggend voorstel van decreet beoogt dat voortaan de KER-verplichting geldt voor elk ontwerp van reglementair besluit dat kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt.

II. Bespreking

Mevrouw Ria Van Den Heuvel twijfelt niet aan de goede bedoelingen van het voorstel, maar is van oordeel dat in het voorstel een redeneringsfout wordt gemaakt. Momenteel zijn alle ontwerpdecreten – in alle beleidsdomeinen – onderhevig aan de verplichting een kindeffectrapport (KER) te laten opstellen als ze het belang van het kind rechtstreeks raken. Volgens spreker volstaat het als een

ontwerpdecreet aan die verplichting en aan de kinderrechten beantwoordt. Het is overbodig om ook nog eens de uitvoeringsbesluiten aan een KER te onderwerpen, want uitvoeringsbesluiten mogen volgens het lid niet in tegenstelling zijn met het decreet dat ze uitvoeren. Spreker onderschrijft wel de idee om voorstellen van decreet meer systematisch aan een KER onderhevig te maken, onder bepaalde voorwaarden.

De heer Jan Roegiers sluit zich daarbij aan. Hij is geen voorstander om besluiten aan een KER onderhevig te maken, ook omdat er vaak veel tijd verstrijkt vooraleer de uitvoeringsbesluiten uitgewerkt en goedgekeurd zijn. Spreker vreest dat op de duur het kind met het badwater weggegooid wordt.

Spreker wijst er verder op dat ondanks het verplichte karakter van een KER voor ontwerpdecreten, in de praktijk nog steeds niet altijd een KER wordt opgemaakt. De heer Jan Roegiers wijst op het voorbeeld van het Bologna-onderwijsdecreet. Het lid is daarom van oordeel dat in een voorstel van resolutie beter aandacht gevraagd kan worden voor een strikte toepassing van de bestaande decretale verplichting tot een KER.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey wijst op het advies van de kinderrechtencommissaris, die een uitbreiding van de KER-verplichting logisch vindt. Spreker twijfelt er overigens aan dat elk uitvoeringsbesluit de toets van een KER zou doorstaan, omdat het uit te voeren decreet dat ook deed. Er worden tegenwoordig veel kaderdecreten goedgekeurd : die laten zoveel ruimte voor de concrete invulling dat de implicaties ten aanzien van kinderen niet duidelijk zijn.

Volgens spreker is het niet zozeer de taak van het parlement om te beoordelen of een KER al of niet goed toegepast werd. De KER-verplichting is een verplichting voor de regering. Het zou misschien nuttig zijn dat de ontwerpen, die uitgaan van andere administraties dan die van de coördinerend minister voor kinderrechten, beter opgevolgd worden. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van die minister om daarover te waken. De taak van het parlement kan er wel in bestaan om een ontwerpdecreet terug te sturen als het KER niet voldoet.

Reeds bij de bespreking van het oorspronkelijke decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport (*Parl. St.* VI. Parl. 1996-1997, nr. 657) was er discussie over het al of niet opnemen van de verplichting voor voorstellen van de-

creet. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey is van oordeel dat nu misschien het ogenblik is aangebroken om dit via amendement in het decreet in te schrijven.

Minister Mieke Vogels onderstreept het belang van het meten van effecten op kinderen. Er werden nieuwe technieken ontwikkeld en in het opmaken van KER's wordt veel geïnvesteerd. Het opmaken van een KER voor het ontwerpdecreet over de zorgregio's illustreerde dat dit geen gemakkelijke opdracht is. De Kinderrechtencel in de administratie WVC volgt dit goed op. Er wordt gezocht naar een instrument dat effectief op het beleid kan wegen en dat niet zomaar een extra papieren document is. Als men de KER-verplichting nog wil uitbreiden naar de besluiten, dan dreigt het te verworpen tot een papieren bureaucratie en regelnevel. De minister wil het KER niet laten verdrinken in een overdaad aan papier. Niemand zal het KER dan nog ernstig nemen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wil herinneren aan het oorspronkelijke decreet van voormalig Vlaams volksvertegenwoordiger Yolande Avontroodt (*Parl. St.* VI. Parl. 1996-1997, nr. 492/1). Er werd afgesproken het KER trapsgewijze in te voeren. Eerst gold de KER-verplichting voor een beperkt aantal bevoegdheden. In 1998 werden negen bevoegdheidsdomeinen gevat, in 1999 negentien, in 2001 alle domeinen die kennelijk het belang van het kind raken. Het is volgens spreker een logische stap dat het KER nu verder uitgebreid wordt naar de besluiten. Dit is belangrijk omdat de regelgeving steeds technischer wordt, terwijl de wetgever zich tot algemene principes beperkt die dan op een latere datum door de regering concreter worden ingevuld. De inhoud van een besluit is vaak absoluut niet te voorzien bij de bespreking van een ontwerpdecreet.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen sluit zich verder aan bij de idee om voorstellen van decreet onderhevig te maken aan een KER. Alleen rijst de vraag aan welke instantie de indieners dan advies kunnen vragen : de kinderrechtencommissaris ? Dat is niet meteen duidelijk.

Verder wil spreker erop wijzen dat, als er een KER werd opgemaakt, dat niet betekent dat het parlement zijn alertheid mag verliezen. Bij het inburgeringsdecreet bijvoorbeeld ging het KER voorbij aan het feit dat in het decreet alleen aandacht werd besteed aan de niet-begeleide minderjarigen. Spreker besluit met te wijzen op de samenwerking van meerderheid en oppositie destijds bij het goedkeuren van het oorspronkelijke decreet. Zij stelt dat de

indieners bereid zijn aanpassingen in hun voorstel aan te brengen.

III. Stemmingen

De artikelen 1 tot en met 3 worden verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Het voorstel van decreet wordt verworpen met dezelfde stemuitslag.

De verslaggever,

Jan ROEGIERS

De voorzitter,

Patricia CEYSENS
